

indbyrdes Forstel af nøjagtigt 1 Time. Da det imidlertid herved kan ske, at den vestlige Del af en Stat falder i en anden Zone end den østlige, saaledes at der, naar Princippet strengt fulgtes, i samme Stat maatte regnes med 2 Tider, der afvege een Time fra hinanden, gennemføres Princippet i Reglen ikke rent, men Tiden for en af de 2 Zoner gøres som en Middeltid gældende for hele Landet.

Den oven for skildrede Tidsberegning er gennemført i nedennævnte Lande i Europa:

- a. i Storbritannien, Holland og Belgien, hvor Tiden regnes efter Middelsoltiden for Greenwich (vesteuropæisk Tid),
- b. i Sydtyskland, Østerrig-Ungarn, Luxemburg, Sverige*, Bosnien, Serbien og det vestlige Tyrki, hvor Tiden regnes efter den 15de Længdegrad Øst for Greenwich eller 1 Time forud for Middelsoltiden for Greenwich (melleuropæisk Tid**),
- c. i Bulgarien, Rumænien og det østlige Tyrki, hvor Tiden regnes efter den 30te Længdegrad Øst for Greenwich eller 2 Timer forud for Middelsoltiden for Greenwich (østeuropæisk Tid).

Herved maa dog bemærkes, at medens den ovennævnte Tidsberegning i nogle Lande og da navnlig i dem, med hvilke vi staa i et mere direkte dagligt Samvæm, som Sverige, er gennemført i alle borgerlige Tidsforhold, er der andre, hvor den foreløbig kun er indført i visse Forhold, saaledes ved Jernbanerne eller ved disse og i Post- og Telegrafstjenesten. Det er imidlertid iøjne-

faaldende, at en saadan Sondring er uheldig og i Længden uholdbar, da den let vil kunne fremkalde Forvirring.

Ved at slutte sig til den internationale Tidsberegning og da særligt til den under b. ommeldte melleuropæiske Tid vilde Danmark efter det ovenstaaende faa fælles Tid med flere af de for vort Samvæm vigtige Lande og nøjagtigt 1 Times Tidsforstel i Forhold til andre af disse Lande. Hvilken Lettelse og Fordel dette vilde være, ikke alene for Rejsende til Udlandet, men for vort hele Handelsfavem med Udlandet, behøver næppe nogen Naadvisning. Under Forhandlingerne i Folketinget om Forslaget til Loven af 6te Februar 1880 fremhævedes det da ogsaa allerede, at denne Lov kun kunde betragtes som en Overgangslov af kortere Varighed (jfr. Rigsdagstidende for 1879—80, Folketingets Forhandlinger Sp. 1346 ff.).

Den 15de Længdegrad Øst for Greenwich gennemskærer Bornholm noget Øst for Gudhjem og Natirleby. Tidsforstellet mellem Middelsoltiden for denne Længdegrad og for Rjøbenhavns Meridian er kun 9 Minutter 41 Sekunder, altsaa væsentlig mindre end den Tidsforstel, man fjernede ved Loven af 6te Februar 1880 (c. 15 Minutter). Forslagets Gennemførelse er derfor uden Betænkkelighed; paa det Tidspunkt, paa hvilket Loven træder i Kraft, ville blot samtlige offentlige Ure i Landet være at stille Oh 9' 41" frem. I Tyskland er Differencen mellem det gamle og ny meget større, nemlig indtil 31 Minutter mod Øst, 36 Minutter mod Vest. Ikke bestomindre gennemførtes Foranstaltningen i forrige Aar i det sydlige Vesttyskland næsten umærkeligt og uden ringeste Ulempe, ligesom ogsaa Princippet Gennemførelse i Amerika, der var det Land, som først i større Udstrækning sluttede sig til Tanken, siges at være sket med Befolkningens fulde Tilslutning. Da Almanakken maa tage Hensyn til Fællestiden, bør Loven først træde i Kraft den 1ste Januar 1894. De nærmere Bestemmelser til Foranstaltningens Gennemførelse ville naturligt være at fastslaa ad administrativ Vej.

*) Den syenske Middeltid, der i Sverige betegnes som almindeligt borgerlig Tid, Roma-Tiden eller Mora-Tid, er dog 14 Sekunder forud for melleuropæisk Tid, hvilken Difference imidlertid er saa godt som betydningsløs.

**) I en nærmere Fremtid antages ogsaa Nordtyskland, Svejs og Italien at ville slutte sig til den under b. anførte Tid, medens i Frankrig, Norge, Rusland, Grækenland, Spanien og Portugal Stemmningen i hvert Fald til Dato synes at gaa i Retning af at bevare Hovedstadsstiden som Fællestid for hele det paagældende Rige.